

De buitenschoolse op bloemenjacht in het bos

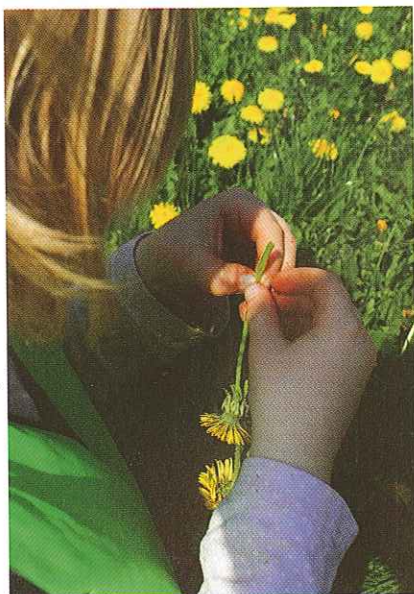

Het vinden van een goede plek om een buitenschoolse opvang in het bos te starten is niet zo eenvoudig. De bos-bso van kinderopvang SKAR zit nu al ruim twee jaar in het scoutinggebouw in het bos tegenover dierenpark Burgers Zoo in Arnhem. Op deze plek kunnen de kinderen uitstekend spelen, ravotten, ontdekken en tot rust komen. En dat doen ze meteen, nadat ze wat gegeten en gedronken hebben...

Het geluid snelt de kinderen al vooruit. Plotseling komen er drie jongens met groene hesjes uit het bos. Twee op de fiets en eentje rent hard vooruit. Het groepje van drie wordt al snel gevolgd door de overige kinderen die na schooltijd bos-bso De Wolfenbende van SKAR bezoeken.

Win-winsituatie

SKAR maakt doordeweeks gebruik van

een scoutinggebouw en de bijbehorende locatie en heeft daarvoor een overeenkomst afgesloten. Een win-winsituatie: de scouting maakt in het weekend gebruik van het gebouw als de SKAR niet aanwezig is. Het gebouw is eenvoudig, maar voldoet aan alle voorwaarden. Kinderen kunnen er naar het toilet, er staan tafels en stoelen en er is een klein keukentje. Ook is er een speelruimte. De kinderen kunnen zich binnen goed vermaken, maar in de praktijk zijn ze vrijwel altijd buiten in het bos. Er is voor alle kinderen uit de groep een fleecetrui, maar die worden weinig gebruikt. Meestal hebben de kinderen het helemaal niet koud. En als ze het koud hebben, dan rennen ze drie rondjes om het gebouw. Ook de medewerkers hebben zelden last van kou of regen. Ze zijn ingesteld op de buitenlucht en hebben goede kleding en schoeisel.

Regeltjes...

Het scoutinggebouw ligt aan de rand van het bos dat vrij toegankelijk is. Aan de voorzijde van het gebouw ligt de parkeerplaats. Bij aankomst spant pedagogisch medewerker Iris Stern in het bos een waslijn met rood-witte vlaggetjes tussen twee bomen. Zo markeert zij de plek waarachter de kin-

deren niet mogen komen. En het werkt. Als twee kinderen per ongeluk een bal onder de lijn doorschieten, roepen ze Iris om hem op te halen.

Niet onder de lijn door en in het zicht spelen van het gebouw zijn enkele van de regels voor de kinderen. Rondom het gebouw zijn lage houtwallen waar de kinderen goed overheen kunnen kijken. Zo hebben ze zicht op het gebouw. De kinderen spelen hun eigen spel in de buurt van het gebouw, maar regelmatig bespreken ze met de pedagogisch medewerkers hun voorkeur om verderop in het bos te spelen, bij de kikkerpoel of in het grote weiland.

... en afspraken

De jonge kinderen mogen alleen onder begeleiding van pedagogisch medewerkers verder het bos in. Oudere kinderen hebben dit samen met hun ouders in een contract vastgelegd. Ze weten ook dat ze, als ze acht jaar of ouder zijn, met een walkietalkie buiten het zicht van de pedagogisch medewerkers mogen spelen. Daar maken de kinderen met plezier gebruik van. Regelmatig heeft de pedagogisch medewerker via de walkietalkie contact met de kinderen en met de aanwezige collega. De kinderen

ontwikkelen zo een zelfstandige houding. Ze weten precies waar ze aan toe zijn en houden zich aan de afspraken.

Hutten bouwen

Wanneer de groep bij de hut in het bos gaat spelen, speelt ieder kind zijn of haar eigen spel. Vier jongens lopen steeds naar de rand van de akker. Ze weten waar ze mogen komen en zijn vanaf de rand van het bos, waar de hut is, zichtbaar. De jongens zijn op bloemenjacht. Luid roepen ze: 'Wij zijn op bloemenjacht... Wij zijn op bloemenjacht!!!' Ze lopen langs de akker op zoek naar koolzaadplanten. De plant is zo groot als de jongens zelf. Met wortel en al trekken ze hem uit de grond. Triomfantelijk lopen ze met hun trofee naar de hut. Daar wordt de plant gebruikt om de hut te versieren. De kinderen weten welke planten ze mogen gebruiken, want in overleg met de boer zijn de pedagogisch medewerkers, samen met de kinderen, een week eerder het dichte maïsveld ingelopen.

De andere kinderen zijn ook bezig met het verfraaien van de hut die ze eerder gebouwd hebben. Enkele kinderen uit de wijk hebben in het weekeinde verder gebouwd, maar de

hut is nog lang niet af. De meeste jongens slepen takken aan. Sommige meisjes plukken in het weiland de laatste bloemen. Als ze op hun knieën zitten, verdwijnen ze bijna tot hun oksels in de begroeiing. Aan het einde van de middag heeft de hut een duidelijke entree, is het dak versierd met bloemenslingers en steken de koolzaadplanten uit het dak en de wand.

Kikkerpoel

De kikkerpoel is een populaire plek om te spelen. De kinderen die bij de kikkerpoel willen spelen, moeten dit bij het gebouw aangeven. Daar staan ook laarzen. Terwijl Wendy van Baal bij de huttenbouwers blijft, gaat Iris Stern met de kinderen naar de kikkerpoel. Eenmaal op de afgesproken plek, blijkt de poel meer modder dan water te zijn. De kinderen stappen met hun laarzen in de poel. Een mooi gezicht. Helemaal wanneer een van de laarzen blijft steken in modder. Een laars die vast zit is namelijk geen probleem. Je stapt er even met een voet uit en dan trek je er aan. Vervolgens kun je gewoon je laars weer aantrekken. Soms zuigt de modder zo erg dat de kinderen met de handen in de modder vallen. Het maakt allemaal niets uit.

Scoutinggebouw is geen kinderdagverblijf

Doordat De Wolvenbende een buitenschoolse opvang is en geen kinderdagverblijf, hoeft het gebouw niet ingericht te worden met slaapverblijven. Dit voorkomt dat de sfeer van het scoutinghuis moet worden aangepast. Voor De Wolvenbende waren de aanpassingen minimaal: een kastruimte voor het speelgoed en een eigen muur voor de prikborden.

Ouders weten dat hun kinderen op De Wolvenbende vies worden. Er zit een ouder langs het weiland in de zon. Haar zoon zit ook op de bos-BSO en geniet van het buiten spelen. De kinderen hebben de ruimte, kunnen heerlijk rennen en spelen al met een paar takken. De moeder vindt het goed dat de kinderen dicht bij de natuur staan. Zo breng je ze respect bij voor de natuur. ◀